



De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

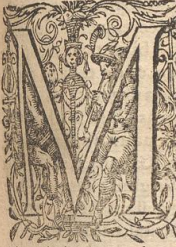
VD16 S 10263

De Conceptione beatissimę Virginis Marię.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

DE CONCEPTIONE BEATISSIMÆ VIRGINIS MARIÆ, QUAM CATHOLICA ECCLESIA CELEBRAT octavo Decembris die, multa præclara extant doctissimorum virorum scripta, ad que Lectorem remittimus. Interim in laudem tantæ virginis libuit huc adscribere Sermonem B. Epiphanijs Episcopi Cypri, auctoris per antiqui, quem è Grecis conuertit vir doctissimus Iohannes Picus Canonicus Parisiensis. Potest autem hinc facile colligere Lector, quanti fecerint hanc singularem Virginem patres antiqui.

8. Decbris, En quam reuerenter loquitur vir tantus de matre Domini.



M I SER ego sum, qui effulgentes splendores Deiparæ, radios terribiles & incomprehensas facultates, cæli & terre inhabitatæ mysterium, admirandumq; propitiatorum verbis consecui tentavi. Gestiebat quidē interioris animi cogitatio ad exactiorem intelligentiam, que exprimere conabatur profundæ memoriæ, & altissimæ speculationis miraculum: veruntamen, charissimi, & timor multus & grauis cōtinuit me. Nam memoria contemplationis horrenda exagitans tremebundā animam meam, & cor exhorrescens non mediocriter afflixit, sed & grauitur vexauit. Concutit enim mentem meam maximæ contemplationis, ac velut incomprehensi mysterij memoria, nempe quæ illud eloqui minimè possit. Quis enim huiusmodi mysterio exprimendo queat sufficere? Quale verò os pronuntiare, quæ vel lingua proferre? Nequaquam potest dicere, quod latet. Iam verò audebo. Dicam de sola Deipara, quatenus assequor. denuò tamen vereor, vt potè quæ lingua non sim præditus idonea ad ea dicenda, quæ sunt valdè magna. Sum enim cæli voce, tarda que lingua, & minimè disertus, vt sic verba facere possim de percelebrata, sancta, innupta & Deipara Maria, matre Domini, de qua leuiter loqui non debet humana lingua. Pertenuem enim habet vocem, illius habita ratione, & imminuta est lingua, quæ pro dignitate facultatem dicendi non habeat. ita siquidem vel cælorum Virtutes in stuporem conuertit. Obstupuerunt omnes Angeli, Archangeli, Principatus, Potestates, Throni, Dominationes, Cherubim ac Seraphim, & Angelorum vniuersus exercitus, timore tremoreque graui detenti: quia cernebant illum, qui habitat in cælis, per eam versari in terra, & exhorrescebant. Spectabant Virginem, cælum & thronum, & formidabant dum conspicerent eum, qui principio caret, descendentem à throno Cherubico, in vtero virgineo sedere. O beata radix, quæ hanc produxit. de hac Esaias propheta turturis more gemendo submurmurat, ignea lingua exclamans: Exurget virga de radice Iesse, & flos de radice ascendet, & requiescet super eum spiritus timoris Dei. De radice Iesse ortus est Rex Dauid, & de tribu Regis Dauidis sancta Virgo: sancta, inquam, & sanctorum virorum filia, cuius parentes fuerunt Iochim & Anna: qui quidem in vita sua Deo placuerunt, atque etiam fructum eiusmodi germinarunt, sanctam virginem Mariam, templum simul & matrem Dei. Iochim porrò, Anna, & Maria, hi tres Trinitati palàm sacrificium laudis offerebant. Iochim enim interpretatur preparatio Domini, eò quòd ex illo preparatum sit templum Domini, nempe Virgo. Anna rursùm similiter gratia interpretatur: propterea quòd Iochim & Anna gratiam acceperunt, vt, accedentibus precibus, talem fructum germinarent, sanctam Virginem adepti. Iochim siquidem precabatur in monte, & Anna in horto suo. Anna verò grauida effecta, cælum & thronum Cherubicum peperit, sanctam puellam Mariam. Illa enim reperitur esse cælum, templum & thronus: quia Mariam, interpretari solemus Dominam, atque etiam spem. Peperit enim Dominum, qui est spes totius mundi, nempe Christum. Rursùm notandum illud, Maria, interpretatur myrrha maris. Myrrham verò dicit aliquis (quod ego etiam aio) de immortalitate, eò quòd paritura esset gemmam immortalem, in mari hoc est, in mundo. Mare autem dicit vniuersum mundum, cui Virgo serenitatem & tranquillitatem contrulit, dum portum peperit Christum. Rursùm itaque præclaræ puellæ Mariæ beatum nomen, interpretatur illustrata, vt potè quæ illustrata sit à filio Dei, & cunctos vsque ad terminos terræ credentes Trinitati, illuminauerit. Sancta enim puella virgo Maria, est sponsa Trinitatis, & thesaurus dispensationis planè arcanius. cui Gabriel inquit: Ave gratia plena: Dominus tecum. subiunxit Gabriel. Et pater

De matre Domini leuiter loqui non debet humana lingua.

Esai. Codex habet, ἐπ' αὐτῆς, i. super eam.

Iochim & Anna patres Deiparæ. Maria quid significet.

S. Maria sponsa Trinitatis. Luc. i.

MULLS

- pater misit arthabonem de celo spiritum sanctum, preparavit Virginem vnigenito filio, caelesti sponso: quam pater dilexit, filius inhabitauit, spiritus sanctus percipuit. Ipsa est enim sponsa & thalamus, & ex ea sponso procedit Christus, virginem indu-
 mentum, iuxta suauem Dauidis prophetae cantionem: In sole posuit tabernaculum
 sum, & ipse tanquam sponso procedens de thalamo suo. O sponsi desiderium
 summæ puritatis: propriam ancillam propensiore affectu constituit sponsam & ma-
 trem. Gabriel effectus hospes Virginis, cæli & terræ incensum atque suffimentum
 vnâ copulauit: quam quidem Virginem prophetae clarè descripserunt, dum prædicarunt
 seriem nuptiarum. Quomodò Virgo inuenitur esse caelestis sponsa & mater,
 quæ donorum antenuptialium nomine, spiritum sanctum accepit: dotis verò gra-
 tia, cælum vnâ cum paradiso: Quærebat igitur Virgo conspiciere, quem desiderabat,
 inquiring: Vbi est sponso, cuius pulchritudinem exopto? Vbi est pulchritudo sole
 splendidior? Vbi totius formæ gloria ineffabilis? Vbi lumen, quod extingui nequit,
 quod ego summo cum desiderio requiro? Vbi sol, qui radium exquirat? Vbi ipsorum
 Cherubim cithara? Vbi oculus Seraphim, nunquam dormiens, Christus? Vbi angelo-
 rum adoratio, quam Gabriel indicauit? Vbi solus ac solius patris vnigenitus filius,
 quem Virgo exoptans redamat, perquirens salutem? Cui Gabriel ait: Aue gratia
 plena, Dominus tecum. Aue gratia plena. Gratia sanctæ Virginis est immensa. Aue
 gratia plena, multis virtutibus exornata Virgo, in lampade gestans lucem inextingui-
 bilem, sole splendidior. Aue gratia plena, hami cithæ spiritalis. in te siquidem ha-
 mus diuinitas. Aue gratia plena, gloriæ arca spiritalis. Aue gratia plena, quæ es vna
 aurea, continens manna caeleste. Aue gratia plena, quæ sitientes perennis fontis dul-
 cedine satias. Aue gratia plena, mare spiritale, habens gemmam caelestem Chri-
 stum. Aue gratia plena, splendidum cælum, quæ in cælis incomprehensum conti-
 nes Deum. Aue gratia plena, quæ Cherubicum thronum diuinitatis fulgore supe-
 ras. Aue gratia plena, quæ cæli circulum habes, & Deum incomprehensum angus-
 to potissimum loco in te ipsa contines. Aue gratia plena, nubes columnæ similis,
 quæ Deum habes, qui populum deduxit per desertum. Quid dico? & quid prolo-
 quar? quo pacto beatam prædicabo gloriæ radicem? solo enim Deo excepto, cun-
 ctis superior existit: naturâ formosior est ipsis Cherubim, Seraphim, & omni exerci-
 tu angelico: cui prædicandæ caelestis ac terrena lingua minimè sufficit, immò verò
 nec Angelorum. Etenim ipsi quidem hymnum, laudem, honorem protulerunt,
 non tamen eo modo eloqui pro dignitate potuerunt. Lætabantur verò Angeli,
 tanquam ipsi duntaxat Deum haberent, quibus sanctissima Virgo superior nata,
 Deum habitantem in cælis, concepit in terra, vt hac ratione exercitus angelorum
 traheret in terram, & versaretur cum hominibus. Ipsa enim est cæli & terræ me-
 diatrix, quæ vnionem naturaliter peregit. O beata Virgo, columba pura, & sponsa
 caelestis Maria, cælum, templum, & thronus diuinitatis, quæ coruscantem in cælo &
 terra solem habes Christum: nubes lucida, quæ fulgur de cælo lucidissimum, ad illu-
 minandum mundum, deduxisti Christum. Nubes caelestis, quæ tonitruum spiritus
 sancti in se ipsa reconditum, deduxit in mundum, & imbrem spiritus sancti in vniuer-
 sam terram ad producendum fidei fructum cum impeditu demisit. Aue gratia ple-
 na, porta cælorum, de qua propheta vociferatus est his verbis: Ecce porta clausa, &
 nullus ingredietur per eam, nec egredietur, præterquam Dominus Deus solus: &
 erit porta clausa duci: quia dux ipse vocabitur, & in ipsum sperabunt omnes gentes.
 De hac porta etiam in Canticis propheta in discursu orationis planè & apertè pro-
 loquitur, in clamans: Hortus conclusus, foror mea sponsa, hortus conclusus, fons
 signatus. Mansit in virginitate sancta & præclara puella Maria, quæ est nubes luci-
 da, habens intus Deum verbum: ad quam vocalissimus Esaias, Ecce nubes leuis, &
 veniet in Aegyptum: mons nullatenus incisus, præruptam habens petram Christum.
 De qua sapientissimus Daniel ait: Abscisus est lapis de monte sine manibus: hoc est,
 Absque viro solidam petram Christum Virgo peperit. Ipsa templum minimè com-
 positum, quæ lapidem cælestem habet Christum. Ipsa nubes tonitruum formis, quæ ful-
 gur interius in vtero gestat: sermonique meo attestatur diuina scriptura, dum ait:
 Venter tuus acereus frumenti, vallatus in lilijs. Ipsa est ager minimè cultus, quæ
 verbum velut granum frumenti suscipiens, etiam manipulum germinauit. Ipsa cibo-
 nus intellectualis, quæ ignem & vitæ panem habebat. Ipsa es sancta mater Saluato-
 ris, quæ verbum patris, ex te incarnatum, peperisti. Ad quam Esaias: Ecce Virgo

SURI

gber
Johel

RVII

5

in vtero habebit, & pariet filium, & vocabunt nomen eius Emmanuel. O Virgo pu-
 ra, sancta mater Domini, beata sponsa Trinitatis indiuiduæ: beata tu inter mulieres,
 quæ Deum & hominem omnium creatorem, velut infantem in terra peperisti.
 Beata tu inter mulieres, quæ sola in terra Deum cælestem concepisti. Beata tu
 inter mulieres, cuius vbera suxerunt is, qui alit vniuersa. Sancta Maria, Virgo Deipara.
 Beata tu inter mulieres, quæ nunc genuisti eum, qui olim in paradiso formauit
 Adam è luto. Tu enim es Deipara, quæ verbum ex te incarnatum peperisti. Deipara
 existis, quæ Deum verbum in forma serui concepisti. Deipara existis, quia Deum ver-
 bum suscipiens, incarnatum peperisti. Deipara existis, quæ sola solius Dei vnigenitum
 filium genuisti. Non temporaneum Deum genuisti ex te incarnatum, sed æternum,
 qui ante te est, & ante omnia. Ouis immaculata, quæ peperit agnum Christum. Lu-
 menca nunquam iugum experta, quæ vitulum genuit. Fidei mensa intellectualis, quæ
 panem vitæ mundo suppeditauit. Quid dicam? & quibus verbis explicabo gloriam
 radicibus fundatam? De hac sancta puella, semper, inquam, puella & virgine, Deus
 per prophetam ait: Ex te mihi exibat dux, qui sit dominator in Israël, & egressus eius
 ab initio, à diebus æternitatis: propterea dabit eos vsque ad tempus parientis, pariet,
 & reliqui filiorum eius conuertentur ad filios Israël. & stabit, & videbit, & pascet
 ouile suum in potentia Dominus. O Virgo sancta, lucis æternæ mater: lucis, inquam,
 quæ in cælis illuminat copias angelorum: lucis, quæ illuminat ipsorum Seraphim
 incomprehensum oculum: lucis, quæ illuminat solem splendidis facibus: lucis, quæ
 fines terræ illuminat ad credendum Trinitati: lucis, quæ dixit: Ego sum lux mundi.
 Lucis, quæ dixit: Ego lux in mundum veni. lucis, quæ assumpta est, & illuminauit cun-
 cta, quæ sunt in cælis & in terra. O Virgo sanctissima, quæ exercitus Angelorum in
 stuporem deduxisti. Stupendum enim est miraculum in cælis, mulier amicta sole.
 Stupendum miraculum in cælis, mulier gestans lucem in vlnis. Stupendum miracu-
 lum in cælis, alter thronus Cherubicus. Stupendum miraculum in cælis, mulieris
 filius, qui & ipsius & seculorum est pater. Stupendum miraculum in cælis, thalamus
 Virginis, habens filium Dei, Deum sponsum Christum. Stupendum miraculum in
 cælis, Dominus Angelorum, infans Virginis effectus est. O sanctissima Virgo, mater
 Saluatoris, quæ genuisti principio carens verbum, filium scilicet eundem cum patre
 habentem thronum, consubstantialem patri & spiritui sancto: qui cum patre &
 spiritu sancto est ante secula: qui concamerauit cælos, & terram condidit. Ave san-
 ctissima Virgo, quæ velut rubus intellectualis, absque combustionem diuinitatis ignem
 tenes. Clibanus intellectualis, qui ignem & panem vitæ calidum mundo in esum
 attulit, de quo saluator mundi Christus ait: Accipite, comedite: hoc est corpus
 meum, quod pro vobis frangitur in remissionem peccatorum. Locuples est, cha-
 rissimi, virtutibus plena mensa Virginea, optimis quibuscunque cibis abundans, qui-
 bus terra fruatur. Largita est sancta Virgo & mater Christi, quæ splendidam lucer-
 nam relucentem in cælo & terra Christum gestauit, ad quam propheta Zacharias:
 Ecce candelabrum aureum, & facula super ipsum. Quinetiam David canticum hoc
 suavissimum inclamat: Lucerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.
 O candelabrum Virgineum, quod illustrauit tenebris inuolutos. O candelabrum
 Virgineum, repellens tenebras, & lucem splendere faciens. O candelabrum Virgine-
 um, quod ignem & oleum inseparabile ad illuminandum intulit. O candelabrum
 Virgineum, quod ab altissimo throno accepit tæ lucidum ignem, vnum inextingui-
 bilem, consubstantialem, & ad illustrandam terram resplenduit. O candelabrum
 Virgineum, de quo per prophetam Deus inquit: Illuc producam cornu David, pa-
 ram lucernam Christo meo. Corona regia, preciosissimum habens lapidem, & gem-
 mis similem Christum. Purpura regia, quæ cæli terræque Regem induit vniuersale
 corporis indumentum, purpuram referens, constantissima Christianorum fides, li-
 ber incomprehensus, quæ verbum & filium patris mundo legendum exhibuisti. Bea-
 ta inter mulieres, quæ verbum ex te incarnatum peperisti: verbum, inquam, patris, fi-
 lium verbum, ante secula Deum, verbum initio carens & æternum, verbum cum pa-
 tre & spiritu sancto vnitum, verbum, eundem cum patre habens thronum: verbum,
 sedens super Cherubim: verbum, quod glorificant animalia, quadruplicem faciem
 habentia: verbum, quod creauit angelos: verbum, quod fecit, vt principatus & po-
 testates essent: verbum, quod extendit cælos, & terram condidit: verbum, verum
 Deum, ipsum Christum Dominum nostrum, quem sanctissima Virgo peperisti, &

LULLS

denud post partum virgo, quæ gemmam produxisti, & coronam regiam flexuisti. O beata Virgo, quæ gloriam caelestem portasti, & ex multis floribus paradisi, mundum odore bono replèsti. Virgo est liliu[m] immaculatum, quæ rosam immarcescibilem genuit Christum: vitis veritatis fertilissima, & quod ad virginitatem, minimè vindemiata: quæ licet non fossa, vuarum tamen feracissima, nempe quæ maturam vnam germinaueris, quo pacto suscipiens verbum, quod est ante secula, mater Dei visa sis super terram. Ego Virgo incorrupta, quæ in vtero gestaui, effecta sum templum impollutum habitantis in me verbi Dei, optiarum expertis. Emmanuellem gestaui in vtero incorrupto, in ventre impolluto, similis effecta throno Cherubico: in qua caro factum est verbum patris, qui Deus est initio carens: & licet inuisibilis, spectabilis tamen per dispensationem assumptæ carnis factus est. Non experta nec cognoscens virum, peperit Deum, qui est ante secula, ipsum Christum. Nam etiam nunc sum virgo, post partu[m] purior (si dicere liceat) quàm antea: sine labore peperit, non vt omnes mulieres. dissimiles enim fuerunt res meæ ac illarum inter parandum. Non nouit natura humana partum meum, excepto solo Deo, qui in me habitauit. O Virginem, stupendum Ecclesiæ thesaurum, qui adeptus est ingens mysterium. Virginem appellat, velut sacerdotem pariter & altare: quæ quidem mensam ferens, dedit nobis caelestem panem Christum in remissionem peccatorum. O vterum impollutum, habentem circulum caelorum, qui Deum incomprehensum, in te verò comprehensum, portasti. O vterum caelo ampliorem, qui Deum in te non contasti. O vterum, qui calum es septem circulis constans, & capacio illis existis. O vterum septem caelis subliuio[re]m atque latio[re]m. O vterum, qui es octauum calum, septem firmamentis celsio[re]m. O vterum habentem inextinguibile lumen septem lucentis gratiæ. Quid dicam, aut quid loquar de præclara & sancta Virgine? Desiderium me trahit, vt de Deipara verba faciam: & formido me retinet in silentio, vt qui non habeam facultatem dicendi pro dignitate. Animus hortatur, & metus deterrere: ille quidem trahit me, iste verò me abstrahit. Cùm ergo ab vtroque distinear, expedit mihi, vt sermonem habeam de percelebri & sancta Virgine. Dico enim illam esse calum, thronum, simul & crucem. extendens enim sanctas vinas, Dominum portauit. Thronus Cherubicus, cruciformis, & caelestis: de qua per scripturas in caelos incumbo & conspicio illam ab angelis adorari. Hinc Gabriel in primis salutauit Virginem: Aue gratia plena, quæ es splendidum calum. Aue gratia plena, quæ habes radium de caelo, lucidis facibus coruscantem, vt potè solem Christum. Virgo plurimum nominum & multo cula, effecta est Seraphim incomprehensæ visionis: quæ inuenta est velamentum quoddam intellectualem corporis vniuersalis. Cherubim transcendens. Illa enim auertuntur, cùm nequeant spiritali ignem diuinitatis fixis oculis intueri: hæc autem apertis oculis fixè intuens incomprehensibilem & somni expertem oculum Christi, cum desiderio & osculo salutabat. Exercitus Angelorum (qui sunt scabellum pedum Christi) procidentes, nec videre possunt, nec contingere: hæc verò labra labris coniungens, incomprehensum salutabat. O Virgo incomprehensi mysterij ferens miraculum, quæ fidem ter optatam orbi prædicasti. Virgo sublimior Angelis facta est, superior ipsis Cherubim & Seraphim, placens Christo Regi, à Deo in honore habita, tanquam ancilla digna & mater. Sancta mater immaculata, quæ genuisti Christum, qui est ante te, & dixit: Prius quàm Abraham fieret, ego sum. quæ stabulum gloria exornasti, & præsepe illustrasti. Virgo siquidem, spelunca & præsepe, caeli circulum præ se ferentes, Deum incomprehensum gestabant, vt potè tres, Trinitati apertè ministrantes. quando Virgo in spelunca citra laborem prægnans, caeli & terræ Dominum deposuit in præsepio, tunc etiam ordines Angelorum circumstantabant Virginem, cum clamore dicentes: Gloria in altissimis Deo, & in terra pax, in hominibus bona voluntas. Quapropter etiam pastores, qui rurè pernoctabant, huiusmodi glorificationem Angelorum audierunt de Salvatore, & celeri cursu properantes, lucem adorauerunt, spectantes miraculum insolens, ancillam Domini & Virginem in terra versantem, euasisse sponsam caelestem. Ipsa enim & sponsa, & thalamus, & Dei mater visa est in stabulo, quando peperit infantem Christum, iuxta prophetiam Esaiæ vocem, nempe, Puer natus est nobis, & filius datus est nobis: cuius imperium super humerum eius, & vocatur nomen eius, magni consilij angelus, Deus fortis,

Virginem partum non norunt homines.

Vir sanctus reformidat dicere de matre Domini.

Adorate, p[ro]p[ter] venerari, frequens apud scriptores.

Ioan. 8.

Luc. 2.

Esa. 9.

SURI

geben
Möbel

RVII

5

fortis, potestate pollens, princeps pacis, pater futuri seculi. Tum post hæc & Magi à Matt. 2.
 partibus Orientis, à stella splendida illustrati & deducti, peracta itineris ab Oriente
 longitudine, venerunt Bethleem ad adorandum partum. Vnde cum ad ciuitatem
 Hierusalem peruenissent, occultari cœpit stella: illi verò tumultuantes, eò quòd viam
 ducem perdidissent, necessitate cogente, interrogabant incolas ciuitatis, & sciscita-
 bantur ab eis, vbi natus esset Christus, quod quidem miraculum inauditum omnes
 exultabant. De quo cum audisset Herodes, turbabatur vehementer: & vocatis
 sacerdotibus, percontabatur eos, vbi Christus nasceretur. Illi autem dixerunt, & non
 negauerunt: confessi sunt, & non sunt mentiti. Solis radios abscondere non pote-
 rant, vocem scilicet per prophetam de Salvatore clarè pronunciatam, testatò dix-
 erunt, in Bethleem nasci Christum. Hunc enim in modum per prophetam clamat:
 Et tu Bethleem, nequaquam es minima in principibus Iuda. ex te enim exiet dux, qui Mich. 5.
 sit dominator in Israël. O infidelem Israël. O confessus est legis effectum, & legisla-
 torem abnegauit. testificati sunt ipsi, vbi nasceretur Christus, & hi rursus Christum
 natum abnegarunt. Cur igitur Magi, quorum vis animi propria immutata erat, quo-
 rum cor admodum turbabatur, & extinguebatur præ dolore, quorum suspiria flu-
 ctuum violentorum instar nauem submergebant: quorum oculi lachrymis, gemmas
 præ se ferentibus, terram irrigabant: quorum afflictio intolerabilis erat, ductorem
 ab Oriente requirentes, quam non habebant, habentes quaritabant, vbi esset Ma-
 gorum dux stella. At verò perpende veritatem, quonam pacto occultatur eis stella,
 & intuerè miraculum, & eius significationem. Hac de causa absconditur eis stella, vt Stella eius
abscondita
sit Magis.
 dum percontarentur incredulos sacerdotes, manifestum redderetur omnibus cali-
 & terra mysterium. quapropter vbi cognouerunt omnes, rursum apparet stella Ma-
 gis, donec venisset supra infantem in stabulo, vel potius in caelo. (Vbi enim Christus,
 vbi & caelum) Nam stabulum, visum est esse caelum in terra: Illi verò cum vidissent stel-
 lam, immò potius Salvatorem, gauisi sunt gaudio magno: & incuruantes se, adora-
 uerunt, obtuleruntque dona, aurum, thus, & myrrham: aurum quidem velut Regi, Munera
Magorum.
 thus autem tanquam Deo, & myrrham tanquam mortali. vel potius, vt indicarent
 sepulcrum creatoris & opificis omnium Christi, quem peperit sponsa celestis Maria,
 quæ est caelum, templum & thronus diuinitatis, inexplicabile paradisi monile. An-
 geli accusabant Euam: nunc verò Mariam gloria prosequuntur, quæ mulierum in-
 firmiorem verè gloriosam reddidit, quæ lapsam Euam erexit, & Adamum è paradiso
 deiecit, in caelos misit, quæ paradysum clausum aperuit, & per latronem rursum
 Adamum complantauit. Per te enim, ô sancta Virgo, medius obstructionis paries, Per S. Mariã
homines facti
terraz.
 inimicitias dissoluit, per te pax celestis donata est mundo, per te illuminati sunt fines
 terræ, per te homines facti sunt Angeli, per te homines appellati sunt amici, serui, &
 filij Dei: per te homines meruerunt esse conserui Angelorum, & cum eis familiariter
 conuersari: per te noticia celestis, à terra transmittitur in caelos: per te homines fi-
 duciam habent in caelo erga altissimum: per te Crux respandit per vniuersam ter-
 ram, in qua quidem Cruce pependit filius tuus Christus Deus noster: per te mors
 conculcatur, & spoliatur infernus: per te ceciderunt idola, & excitata est noticia
 celestis: per te cognouimus vnigenitum filium Dei, quem sanctissima Virgo pepe-
 risti, Dominum nostrum Iesum Christum, quem omnes Angeli atque homines
 adorantes, dicimus principio carentem patrem, carentem principio
 filium, & principio carentem spiritum sanctum, Trinitatem
 indiuiduam & consubstantialem glorificantes in
 secula seculorum, Amen.

ULLS